

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات بهداشتی درمانی تهران

نقش واقعیت مجازی در بهبود بیماران دچار سکته مغزی

دکتر رضا صفدری¹

شهربانو پهلوانی نژاد^{2*}

1-دکترای تخصصی مدیریت اطلاعات بهداشتی درمانی ،استاد گروه
مدیریت اطلاعات سلامت، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی
تهران، تهران، ایران

2-دانشجوی کارشناسی ارشد فناوری اطلاعات سلامت ، دانشکده
پیراپزشکی ،دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران ، ایران

2- کارشناس مسئول فناوری اطلاعات سلامت، مرکز آموزشی_
درمانی امیرالمومنین(ع)، دانشگاه علوم پزشکی سمنان، سمنان، ایران

Email: shpahlevany@gmail.com

زمینه و هدف:

واقعیت مجازی شبیه سازی کامپیوتری از محیط سه بعدی است. مشکل در بلع غذا، نارسایی تعادل بدن، مشکلات اعصاب و روان و سایر مشکلات از جمله مسائلی هستند که برای درمان آن ها می توان ابزارهای واقعیت مجازی را به کار برد.

سکته مغزی نه تنها توانایی جسمانی فرد بیمار، بلکه فعالیت بخش موسوم به روان حرکتی او را هم تحت تاثیر قرار می دهد.

واژگان کلیدی:

واقعیت مجازی، سکتہ مغزی، روان حرکتی، توان یابی

روش بررسی:

پژوهش حاضر یک مطالعه مروریست که از جستجو در منابع علمی معتبر از

جمله Ovid, SID, science direct, Cochranه

Elsevier, pro Quest PubMed و جستجوی پیشرفته

در Google و Google scholar در سالهای ۲۰۱۴-۲۰۱۷ صورت

گرفته است.

یافته ها:

یافته های پژوهش حاکی از آن است که پژوهشگران مطمئن هستند می توانند با استفاده از مدل های رایانه ای که بر اساس واقعیت مجازی ساخته شده اند، به توان یابی بیمارانی که دچار سکته مغزی شده اند، کمک کنند. بازی های واقعیت مجازی به عنوان ابزار تکمیلی برای تکنیک های مرسوم توان یابی بیماران دچار سکته مغزی، توسعه یافته اند. این مدل ها می توانند تاثیرات بیشتری، حتی بسیار فراتر از توان یابی مغز داشته باشند.

واقعیت مجازی می تواند در توان یابی کنترل بخش های فوقانی بدن کمک کند. محققان امیدوارند که بتوانند از این تکنیک، برای بهبود عملکرد بخش های آسیب دیده مغز هم استفاده کنند. پژوهشگران اروپایی با توسعه ابزارهایی تلاش کرده اند که از واقعیت مجازی کمک بگیرند تا مغز بیمارانی را که دچار سکته مغزی شده اند، به یادگیری مهارت های جدید عادت دهند.

نتیجه گیری:

این روش برای کسانی که تکنیک‌های مرسوم توان یابی را در بیمارستان تجربه کرده‌اند، بسیار مفید است. این بیماران معمولاً فکر می‌کنند که فرآیند توان یابی به پایان رسیده است. در حالی که مغز آن‌ها از بخش‌هایی که در سکتة مغزی آسیب دیده است، هنوز استفاده نمی‌کند. این ابزار، تاثیر واقعی خود را برای ملزم کردن مغز به یادگیری نشان داده است. همچنین این روش‌ها باعث شده است تا بتوان تشخیص و پایش بسیار دقیقتری از بیماری‌های مختلف نظیر آلزایمر، ام اس، افسردگی و اسکیزوفرنی داشت.

با تشکر از حسن توجه شما

م. سید ابی حسن یزدانی